

løb, saa at de vedkommende kunne have faaet Lejlighed til igen at indvinde det, som de have ofret derpaa.

Endvidere modsætte vi os Lovforslaget, fordi den Maade, hvorpaa man vil opkræve Afgiften, er i høj Grad uretfærdig. Det ærede Flertal gør i den afgivne Betænkning gældende, at Afgrøden varierer fra 600 til 1,200 Kilogram pr. Td. Land. Efter de her fra Flertallet foreliggende Oplysninger — hvorfra de have dem, ved jeg ikke — kan der altsaa paa en Td. Land avles det dobbelte af, hvad der kan avles paa en anden. Men, siger Flertallet i Betænkningen, der er den Fordel derved, at det sætter en Præmie paa Dygtigheden, saa at den, der er i Stand til at faa den største Afgrøde, kommer til at betale den mindste Afgift. Det er naturligvis for en Del rigtigt, men der kan ogsaa være andre Grunde end den personlige Dygtighed til, at et Areal giver en større Afgrøde. Der kan være betydelig Forskel i Beskaffenheden af selve Arealet, saa at det ene er betydeligt frugtbarere end det andet. Men ved den Lov, man her ønsker at faa vedtagen, paalægger man den daarligere Jord en større Afgift end den bedre. Det er absolut irrationelt og uretfærdigt.

Man er, som alt sagt, i Gang med at anstille Forsøg med at indføre andre Tobaksarter end dem, man hidtil har dyrket herhjemme, Tobaksarter af bedre Kvalitet, men som ikke ere akklimatiserede, og det kan meget godt ske, at de, der ere Foregangsmand paa dette Omraade, slet ingen Afgrøde faa. Det er ganske vist saaledes, at man i Lovforslagets § 6 har overladt til Ministeren at kunne ned sætte eller eftergive Skatten, dersom det viser sig, at Afgrøden mislykkes, men vi ere ikke Tilhængere af at give Love, der lægge en saadan Myndighed i Ministerens Hænder; at han kan bestemme, om en Afgift kan eftergives eller ikke. Skulle vi vedtage Love om Afgifter, lad os saa vedtage dem saaledes, at de kunne være gældende uden Dispensationer. Men det kan kun ske derved, at man lægger Afgiften paa Afgrøden og ikke paa det dyrkede Areal. Jeg skal indrømme, at den ærede Ordfører har Ret i, at den Tobak, der dyrkes herhjemme, er af den Art, at der ikke er megen Fornøjelse ved, at denne Produktion fremmes, fordi Tobakken i og for sig er daarlig og stærkt nikotinholdig, altsaa i høj Grad skadelig. Men naar den Vare, der dyrkes, er daarlig, er den Afgift, der lægges derpaa, ogsaa høj i Forhold til Tolden paa Tobak i Almindelig-

hed. Der er ingen Grund til yderligere at fordyre Tobakken for dem, der ere henviste til at anvende billig Tobak, fordi de ikke have Raad til at købe de dyrere Sorter. Vi anbefale derfor at stemme mod Forslaget.

Rørdam: Jeg kan ikke anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, men paa den anden Side have mine Meningsfæller og jeg ikke ønsket at stille Ændringsforslag, fordi vi have været ude af Stand til at formulere et saadant Ændringsforslag, idet vi nemlig have ment, at hele det Princip, der ligger til Grund for dette Lovforslag, var fejl. Det er udtrykt i den Betænkning, vi have skrevet. Forholdet er nemlig, at vi have ment ikke at kunne gaa med til en Arealskat. Hvis man endelig vilde have en Afgift paa indenlandsk Tobak, burde man gaa til en Produktionsafgift, eller ogsaa burde man gaa til at forandre hele Tobakkens Stilling paa Toldloven, idet man indfører en Værditold i Stedet for den Told, man nu har. Den ærede Ordfører for Flertallet har erklæret, at det var næsten umuligt at indføre en Værditold paa Tobak. Det er en underlig Udtalelse, naar han ellers henviste til den tyske Toldlov, som han syntes at kende, idet man netop i Tyskland har indført en blandet Vægt- og Værditold paa Tobak. Naar det kan gaa i Tyskland, maa det sikkert ogsaa kunne gaa her. Da den tyske Toldlov var for vedrørende Tobakken, blev der fra Regeringens Side foreslaaet en meget betydelig Forhøjelse af Toldafgiften; der den Gang udgjorde 100 Millioner. Man foreslog da at forhøje den med 77 Millioner paa den Maade, at der ikke med Hensyn til Tolden var Tale om nogen Principforandring. Imidlertid forandrede Rigsdagen Tolden saaledes, at den indførte en blandet Vægt- og Værditold, idet der indførtes en Tillægstold, der udgjorde 40 pCt. af Værdien. Der blev sat strenge Straffe; Fængsel indtil 2 Aar og Bøder indtil 1 Mill. Mark og Fortabelse af Retten til at drive Forretning i 5 Aar for Forfalskning af Fakturaer. Man har altsaa i Tyskland kunnet gaa til en blandet Vægt- og Værditold, men det vilde man, da Toldloven var til Forhandling her, ikke gaa med til. Derfor vil man nu lægge en Arealskat paa den med Tobak dyrkede Jord.

En saadan Arealskat er i sit Væsen grunduretfærdig. Den rammer, uanset Mængden af den Tobak, der dyrkes, og